

כל המשפחה מחוברת סביב הזרף של אבא

מסרים מהדף היומי / גליון מס' 3 / פרשת במדבר תשפ"ב

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

מחפש שיעור או חברותא מתאימה?
מעוניין להתחבר לקהילה בסביבה שלך?
לברור רכז 'חלקי בקהילתי' באזורך:
052-7600080

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף ע"ח:

והיכן מצינו בשאול שהמית הגבעונים, מתוך שהרג נוב עיר הכהנים שהיו מספיקין להם מים ומזון מעלה עליו הכתוב כאילו הרגן.

הפסוק מספר ששאלו נתבע על הריגת הגבעונים, ושאלת הגמרא, והרי לא מצאנו ששאלו הרג גבעונים, עונה על כך הגמרא, שכשהרג שאול את כהני נוב, מתו עבדיהם הגבעונים באין להם מפרנס.

לא מובן, שאול לא נתבע על הריגת כהני נוב, ואילו על עבדיהם שמתו בעקיפין, נתבע, היתכן?

בהכרח שהריגת אנשי נוב היתה כדין, לדעתו הם מרדו, אבל העבדים, הם לא מרדו, ומתו, על כך נתבע שאול.

על האדם לשים לב לא רק למעשיו אלא גם להשלכות.

החפץ חיים ומלווהו סעדו אצל אדם, המלווה העיר למארח שחסר מלח, בצאתם פנה הח"ח למלווהו בתוכחה: "הבאת לפיטורי המבשלת"; "אני???"; "כן, -ענה הח"ח- האיש הפגוע וודאי זעם ופיטר את המבשלת"; "הרבי מגזים", הם חזרו לבית, ומצאו את המבשלת הבוכיה אורזת חפצים, בקושי החזירוה לעבודתה.

איך זה קשור אלינו?

הערת למישהו, מה כבר יכול להיות?, בדקת?, לפעמים הרסת אדם, החרבת את שלום הבית שלו, מי יודע מה עוד, אתה ער לזה?.

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ע"ז.

"אקשי להו דואג כל הני קושייתא, אשתיקו"

השבוע הגמרא מציגה לנו מקרה מכאיב, דואג האדומי, גאון שבגאונים, גדול חכמי הדור, אין מי שיכול לסתור את דבריו, משתמש בכל ידיעותיו המופלגות, למה?, לפסול את דוד המלך מלכוא בקהל, דואג מאבד את חלקו לעולם הבא, חבל.

לפגוע באחר זה נורא, לפגוע בשני בשם התורה זה כבר נורא ואיום.

הרב ניימן בספרו דרכי מוסר מספר, "בא אלי יהודי נסער, קבוצת בחורים ישבה בסוכתו בחצות ליל ושרה שירים בדבקות, יהודי מבוגר מקומה עליונה שהשירה הפריעה את שינתו, רוקן דלי מים לתוך הסוכה, "איך הוא מעז" רתח אותו יהודי "הוא אינו יודע שבספרים מוכב שהשכינה שורה בסוכה, ככה לפגוע בשכינה" הרגעי אותו "תנוח דעתך, סוכה שבה יושבים ומפריעים לשכנים לישון אין בה שכינה, לא היתה חלילה שום פגיעה בשכינה..."

איך זה קשור אלינו?

מתלוננים על עובד אצל הבוס שלו, רק כדי שאחרים יקבלו שירות טוב, מזרזים בקול את הקופאית, כדי שתלמד, אנו לא פוגעים חלילה, אנו מתקנים את העולם, פגעת בשני ועוד עם כוונה טובה כביכול?, זה כבר בלתי נסלח.

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ע"ו.

"...אשיא לבני מצרית שניה כדי שיהא בן בני ראוי לבא בקהל."

נקרא לו חלקיה, גר מצרי, מתלמידי רבי עקיבא, שחלק עם חבריו את הרהוריו: אני גר מצרי וככזה אני ובני לא נוכל לשאת יהודיה כשרה, רק דור שלישי יבוא למצרי בקהל ה', אבל לנכדי אדאג שיכול להנשא לכל, כיצד? אם בני לא ינשא לגיורת מצרית, שבניה עדיין אסורים, אלא לבת של גיורת מצרית, בנם כבר יוכל להנשא ליהודיה כשרה.

התבוננות בתיאור, שמקורו בגמרתינו השבוע, מעוררת התפעלות, אדם אומלל לכאורה, מוגבל, שבמקום להסתגר בכאב, עסוק באפשרויות שנשארו לו, לדאוג לנכדו שיוכל להנשא כרגיל.

מוגבלות לא אמורה לעצור אדם ממה שביכולתו.

רינה ובעלה יצאו לטיול באפריקה, שם נקלע בעלה למקום שורץ תנינים, עקבותיו אבדו, במהלך הזמן קלטה רינה את הקשה שבתודעות, היא איננה אלמנה, היא עגונה, חייה נעצרו, לנצח?, לא!! בכוחות על אנושיים התאוששה רינה והקימה בית החלמה לילדות באיזור מגוריה, לתת לאחרים את מה שהיא לא תזכה.

איך זה קשור אלינו?

לעיתים אנו שבויים במגבלותינו, במסכנות, תירוף מצוין לעצלות, נחפש היכן אנו יכולים להתקדם, למרות הנתונים ונגיע רחוק.